

Nr. 86, 87 og 88 kan jeg tiltræde. — Jeg kommer nu til Endringsforslaget under Nr. 89, som er stillet af et Mindretal. Dette Endringsforslag vil jeg ikke kunne gaa ind paa. Der er i Motiverne til Lovforslaget gjort Rede for, hvorfor man har anset det for rigtigt at gjøre denne Indskrænkning i de Militæres Formuesraadighed, som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer), kaldte det. Grunden, hvorfor man holder paa, at Bestemmelsen skal gjælde for Undermand ved samme Afdeling, er den Forsættelse, som endog jevnlig finder Sted fra den ene Underafdeling til den anden, hvorved de Raagjældende kunde komme i den skjæve Stilling, som man netop ønsker at forhindre dem fra at komme i. Det ærede Medlem ansøgte et Exempel paa, hvor lidet tilraadeligt det var at have en saadan Bestemmelse i Lovforslaget, idet han sagde, at en gammel Underofficer vilde være forhindret fra at laane af sin Søn, der som Sekondlieutenant stod ved et andet Kompagni af samme Afdeling. Det er en fuldkommen Feiltagelse; det kommer slet ikke ind herunder: thi her er kun Tale om Undermanden. Forresten vil det vist kun sjældent være Tilfældet, at Faderen vilde laane af Sønnen, den unge Sekondlieutenant; det vilde vel snarere være det Omvendte. (Modsigelse af Bajer.) Det var maasse det, det ærede Medlem mente? (Bajer: Ja!) Jeg har da misforstaaet det ærede Medlem, og altsaa passer min Bemærkning ikke. — Der er endnu stillet et Endringsforslag af Udvalget, som gaar ud paa, at der efter § 138 skal tilføjes en ny Paragraf; dette Endringsforslag skal jeg tiltræde; jeg har Intet at indvende imod, at denne Paragraf optages i Lovforslaget.

O. Christensen: Naar jeg har tilladt mig at begjære Ordet ved denne Sags Behandling, er det særlig foranlediget ved de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen). Han fremkom med nogle Oplysninger, som skulde godtgjøre, hvilke Arimeligheder det vilde fremkomme, og hvilke Vanstueligheder det vilde føre med sig, hvis Endringsforslaget under Nr. 72 a blev vedtaget, saaledes at altsaa Respekt eller Honor kun skulde gives, naar vedkommende Overmand var i Uniform. Saaledes som Paragrafen nu er affattet, ser jeg ikke Andet, end at denne Paragraf er aldeles ubegrændset. Vi maa forstaa den saaledes — i det Mindste har jeg forstaaet den saaledes, — at Enhver skal vise den pligtfuldige Agtpaaagivenhed overfor sin Overmand aldeles ubegrændset i sin civile Stilling. Der staar ikke Tale om, naar eller hvor de møde hinanden, men uagtet Overmanden er civil, skal Undermanden ved enhver given Leilighed vise ham Respekt. Naar det ærede Medlem kom til at omtale, at det, hvis dette Forslag blev vedtaget, vilde være tvivlsomt, om

Vedkommende skulde give Overmanden Fortogsret eller omvendt, om han skulde reise sig op ved enkelte Leiligheder eller blive siddende, kan jeg ikke se rettere, end at det dog absolut maa være det Rette, at det maa staa klart for Enhver, at han maa fremtræde i de forskjellige Egenstaber, han har, og at han derefter maa vise Respekt. Jeg skal nærmere betegne dette. Jeg kan ikke forstaa, hvad den militære Stilling har med den civile Mand at gjøre. Jeg kan ikke se rettere, end at det militære Forhold afføder og vistnok har affødt mange uheldige Forhold. Lad mig ved Siden af de Exempler, som det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds fremsøgte, komme med nogle Modsetninger. Lad os blot tænke os Noget, som ligger meget nær, nemlig at en Kapitajn og en Oberst have Plads i denne Sal, da vilde jeg ikke anse det for heldigt, om virkelig den militære Respekt skulde opretholdes paa denne Plads. Underledes vil Sagen stille sig i rent private Forhold. (Modsigelse.) Ja, jeg forstaaer ikke Paragrafen anderledes. Jeg forudlatter, at en Kapitajn er Bært og en Oberst er Leier; det vilde da være meget tvivlsomt i disse Forhold, hvor Overmanden paa en Maade træder frem i en anden Stikelse, om ikke Eieren vilde komme til at staa og tage til Huen, hvis han ikke skulde være udsat for, at hans Overmand som Militær vilde kunne melde ham. Jeg tror, at noget Lignende ogsaa vilde komme frem ved mange Leiligheder i ganske andre Forhold. Jeg skal ikke vedblive med netop at hængende mig i dette, men jeg skal blot minde om, hvorledes ganske private Folk kunne komme til hinanden i forskjellige Stillinger og i forskellige Egenstaber. Lad mig tage som Exempel en Gods-eier og en Fæstet. Der staar ogsaa i Fæstetens Fæstebrev, at han skal vise Ægthed og Lydighed mod sit Herstab, men hvis f. Ex. Fæstet er Sogneraadsformand og møder hos sin Godseier i Egenstab som saadan, vil dette Forhold aldeles ruffes til Side. Sogneraadsformanden maa da virkelig tale til sin Godseier i den Egenstab, hvori han møder. Om det militære Forhold mener jeg, at det gjælder ligesaa godt paa dette Omraade, at det ikke har nogen Betydning paa det Civile. Den Militær, som vil have militær Agtelse, har saa let ved at faae den, naar han møder i Uniform, og jeg kan derfor aldeles ikke se, at Forslaget vil nedbryde Disciplinen eller Respekten paa nogenjomhelst Maade. Jeg holder ubetinget paa, at der skal være Respekt for Foresatte; thi Tjenestens Lørd vil blive aldeles nedbrudt, naar den ikke opretholdes, vel at mærke under Tjenesten, men naar en Officer ikke møder i Uniform, kan jeg ikke tro, at Forslaget vil gjøre det allermindste Skaar i hans Agtelse eller hvad Tjenestens Lørd angaar. Der var er Sætning i den høitærede Ministers Udtalelse angaaende dette Punkt, som jeg meget godt kan tiltræde. Da den ærede Minister omtalte den Disciplin og Respekt, som blev